

Sygn. akt III Cz 141/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędzia Sądu Okręgowego Gabriela Sobczyk

Sędzia Sądu Okręgowego Artur Żymelka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 maja 2020 r. w G.

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 września 2019 r., sygn. akt I C 49/19

postanawia:

- 1) **zmienić zaskarżone postanowienie i nie obciążać pozwanej kosztami procesu;**
- 2) **nie obciążać powódki kosztami postępowania zażaleniowego.**

SSO Artur Żymelka SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 141/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w orzeczeniu kończącym postępowanie, w wyroku z dnia 27 09 2019r. zasądził od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. S. kwotę 2.376,30zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 01 2019r. do dnia zapłaty, odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 29.932,36zł od dnia 2 01 2019r. do dnia 25 02 2019r., oddalił powództwo w pozostałej części oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.429,25zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

O kosztach procesu orzekał stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając, uznając, powódka za wygrała proces „co do cofniętego żądania pozwu” tj. w 75% (Sąd Rejonowy przed wydaniem wyroku w postanowieniu z dnia 8 03 2019r. umorzył postępowanie „w zakresie żądania kwoty 29.932,36zł”).

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej w W.** w części orzekającej o kosztach procesu, która wносиła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez obciążenie powódki w całości kosztami postępowania oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki „kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, według norm przeposanych”.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 101 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i obciążenie pozwanej kosztami, pomimo braku powodu do wytoczenia powództwa, co do kwoty 29.932,36zł i uznania przez pozwaną w tej części powództwa przy pierwszej czynności procesowej.

- art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 65 k.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i wyprowadzenia wniosków pozostających ze sobą w sprzeczności,

nie układających się w logiczną całość zgodną z doświadczeniem życiowym oraz brak logicznego powiązania wniosków z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, poprzez uznanie w szczególności, że pozwana dała powódce powód do wytoczenia powództwa, co do kwoty 29.932,36zł, a tym samym przegrała w 75% postępowanie

oraz poprzez błędną wykładnię oświadczeń woli pozwanej z przekroczeniem granic badania jej oświadczenia woli i przypisania jej braku woli realizacji roszczenia we wskazanej powyżej kwocie, podczas, gdy strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie w tej części roszczenia bez wytoczenia powództwa.

Powódka M. S. wносиła o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie

na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Przedmiotem procesu jest roszczenie powódki o zapłatę kwoty 43.210zł

z tytułu ciężącego na pozwanej obowiązku zwrotu wpłaconych pozwanej przez powódkę składek (po rozwiązaniu zawartej przez strony w dniu 16 11 2010r. umowy).

W następstwie skutecznego cofnięcia przez powódkę pozwu w części żądania zapłaty kwoty 29.932,36zł, Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 8 03 2019r. umorzył w tej części postępowanie.

Do cofnięcia pozwu przez powódkę doszło na skutek zapłaty jej przez pozwaną w toku postępowania wskazanej powyżej kwoty.

Wbrew zarzutowi zażalenia Sąd Rejonowy słusznie ocenił, że pozwana również w tej części dała powódce powód do wytoczenia powództwa, gdyż pomimo posiadania informacji o bezskuteczności dokonanego przez nią przelewu na wskazany przez powódkę rachunek bankowy, w okresie od powzięcia przez nią o tym wiedzy

do chwili wniesienia pozwu, nie podjęła żadnych czynności w celu skontaktowania się

z powódką, czy jej pełnomocnikiem i uzyskania prawidłowego rachunku powódki,

jak również znając adres powódki nie przekazała tej kwoty przekazem pocztowym.

Z tej przyczyny – jak słusznie ocenił Sąd Rejonowy – w sprawie nie ma zastosowania regulacja art. 101 k.p.c. a wobec tego, że pozwana spełniła w tej części dochodzone świadczenia, to pomimo skutecznego cofnięcia w tym zakresie pozwu, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przegrała ona sprawę w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c.

W zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy oprócz tej kwoty dodatkowo zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.376,30zł, w konsekwencji czego powódka wygrała proces w części odpowiadającej sumie tych kwot, tj. 32.38,66zł, tj. 75%

i jak prawidłowo ocenił Sąd pierwszej instancji przy rozliczeniu poniesionych przez strony kosztów - zgodnie z regulacją art. 100 zd. 1 k.p.c.- ma zastosowanie zasada ich stosunkowego rozdzielania i w konsekwencji jej zastosowania nałożenia na pozwaną obowiązku zwrócenia powódce części poniesionych przez nią kosztów procesu.

Równocześnie jednak do opóźnienia się pozwanej w zapłacie uregulowanej powódce w toku postępowania części dochodzonego roszczenia doszło na skutek podania przez powódkę wadliwego rachunku bankowego.

Tym samym przyczyniła się ona w istotnym stopniu do tego opóźnienia,

a to w świetle regulacji 102 k.p.c. stanowi o występowaniu w sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku o którym mowa jest w art. 102 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do zmiany zaskarżonego orzeczenia i nie obciążania pozwanej kosztami procesu za pierwszą instancję.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest wadliwe i dlatego zażalenie jako uzasadnione uwzględniono, zmieniając te rozstrzygnięcie w sposób wskazany sentencji, w oparciu o regulacje art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosując regulację art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę, że z podanych powyżej względów orzeczenie

o kosztach procesu było istotnie wątpliwe, powódka nie miała wpływu na to orzeczenie oraz znaczącą dysproporcję w sytuacji materialnej stron, co łącznie stanowi o tym, że zachodzi szczególny wypadek o którym mowa tym przepisie, uzasadniający nie obciążanie powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk